

Sygn. akt I C 2030/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant - starszy sekretarz sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2019r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.C.A. z siedzibą w Luksemburgu

przeciwko A. D.

o zapłatę

orzeka:

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda (...) S.C.A. z siedzibą w Luksemburgu na rzecz pozwanego A. D. kwotę 401,18 zł (czteryście jeden złotych osiemnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2030/18

UZASADNIENIE

Powód (...) S.C.A. z siedzibą w Luksemburgu, reprezentowany przez radcę prawnego E. P., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego w Lublinie w dniu 22 października 2018 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego A. D. kwoty 720 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie od dnia 23 października 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany zawarł w dniu 7 października 2015 r. umowę pożyczki o numerze (...) na podstawie której A. D. otrzymał kwotę 600 zł. W umowie pozwany zobowiązał się zwrócić tę kwotę wraz z prowizją w kwocie 120 zł. Pozwany pomimo upływu wyznaczonego terminu, nie dokonał zapłaty. Z tego powodu, w dniu 10 lipca 2017 r. powód nabył wierzytelność na podstawie umowy cesji (pozew k. 2-5 akt).

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie (postanowienie k. 5 v akt).

Po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu powód uzupełnił pozew przez złożenie dokumentu wykazującego umocowanie do działania w imieniu powoda. Nie dołączył umów, na które powód powołał się w pozwie złożonym do sądu elektronicznego (pismo k. 8-14 akt).

Pozwany A. D., reprezentowany przez radcę prawnego J. S., wnosił o oddalenie powództwa w całości i zasądzenia kosztów według złożonego spisu kosztów.

Pozwany podniósł, że nigdy nie zawierał umowy pożyczki objętej pozwem. Z innych spraw wie, że bez jego wiedzy i woli były zawierane umowy pożyczki z wykorzystaniem jego danych osobowych. W tym zakresie było prowadzone postępowanie przygotowawcze przez policję, które zakończyło się umorzeniem postępowania wobec nie wykrycia sprawcy przestępstwa. Pozwany zakwestionował istnienie zobowiązania będącego przedmiotem cesji. Pozwany podniósł, że nie istniała umowa, na którą powołał się powód, a tym samym roszczenie jako nie zgodne z łączącą strony umową, nie mogło stanowić przedmiotu cesji. (odpowiedź na pozew k. 21-39 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) S.C.A. z siedzibą w Luksemburgu w pozwie złożonym w formie elektronicznej twierdził, że pozwany zawarł w dniu 7 października 2015 r. umowę pożyczki o numerze (...) na podstawie której A. D. otrzymał kwotę 600 zł. W umowie pozwany miał zobowiązać się zwrócić tę kwotę wraz z prowizją w kwocie 120 zł. Pozwany nie wpłacił tej kwoty. Z tego powodu, w dniu 10 lipca 2017 r. powód nabył wierzytelność na podstawie umowy cesji. Na potwierdzenie podanych przez siebie okoliczności powód nie złożył żadnych dowodów, nie dołączył umów, na które powód powołał się w pozwie złożonym do sądu elektronicznego (pismo k. 8-14 akt)

Pozwany zaprzeczył prawdziwości twierdzeniom powoda. Pozwany wskazał, że nie istniała umowa, na którą powołał się powód, a tym samym roszczenie jako nie zgodne z łączącą strony umową, nie mogło stanowić przedmiotu cesji. Ponadto pozwany podniósł, że w innych sprawach bez jego wiedzy i woli były zawierane umowy pożyczki z wykorzystaniem jego danych osobowych. W tym zakresie było prowadzone postępowanie przygotowawcze przez policję, które zakończyło się umorzeniem postępowania wobec nie wykrycia sprawcy przestępstwa. (odpowiedź na pozew k. 21-39 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dołączone kserokopie dokumentów.

Prawdziwość złożonych dokumentów nie była przez pozwanego kwestionowana, ani nie budzi wątpliwości i dlatego Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Jednakże przedłożone dokumenty nie są wystarczające do stwierdzenia istnienia długu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powód nie wykazał w sposób dostateczny istnienia zobowiązania pozwanego oraz przejścia uprawnień, ograniczając się do przedłożenia dokumentu wykazującego umocowanie do działania w imieniu powoda. Nie dołączył umów, na które powód powołał się w pozwie złożonym do sądu elektronicznego.

Należy zważyć, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7 poz. 76). W myśl zatem ogólnych zasad na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających jego roszczenie, a mianowicie faktu, iż pozwany jest stroną umowy, a dochodzona pozwem należność została wyliczona zgodnie z warunkami umowy. Skoro pozwany A. D. zaprzeczył aby istniała umowa, na mocy której był on zobowiązany do spełnienia świadczenia, na powodzie ciążył obowiązek wykazania istnienia zobowiązania.

Zgodnie z art. 242 k.p.c. jeżeli postępowanie dowodowe napotyka przeszkody o nieokreślonym czasie trwania, sąd może oznaczyć termin, po którego upływie dowód może być przeprowadzony tylko wówczas, gdy nie spowoduje to zwłoki w postępowaniu.

Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do przedłożenia dokumentów, z których będzie wynikała zasadność roszczenia. Pomimo upływu określonego terminu, do chwili wydania wyroku w sprawie powód nie złożył dokumentów na które powoływał się w pozwie. W tej sytuacji powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powód przegrał proces, stąd winien ponieść jego koszty. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził na rzecz pozwanego koszty procesu zgodnie ze złożonym spisem, mieszące się w granicach wynikających z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265)

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

Zarządzenie: (...)